

Een klassieker?

Exodus 17: verzen 12, 14 en 15

“De handen van Mozes werden echter zwaar; daarom namen zij een steen en legden die onder hem, zodat hij erop kon zitten. Aäron en Hur ondersteunden zijn handen, de een aan de ene en de ander aan de andere kant. Zo bleven zijn handen onbeweeglijk, totdat de zon onderging”

“ Schrijf dit ter gedachtenis in een boek en prent het Jozua in”

“ De Heere is mijn Banier!”

Beste allemaal,

Dat moet eigenlijk wel, want Dé Klassieker (?) is niet doorgegaan! De kans voor Feyenoord om de afstand met Ajax te verkleinen zal nog een poosje op zich moeten laten wachten! De KNVB hoopt, dat de competitie in ieder geval afgerond kan worden. We gaan het zien.....

Dan maar **een** klassieker? In mijn geval best wel; bekend als spannende vertelling en van de Bijbelplaatjes van de lagere school. En inderdaad, zeker een geschiedenis die tot de verbeelding spreekt. En pittig is!

Op doortocht door de woestijn strijdt het volk van Amalek tegen Israël. Exodus 17, de verzen 8 – 16, verhaalt van deze strijd. Maar het strijdplan krijgt wel een zeer bijzondere dimensie. Mozes, de leider van het volk, begeeft zich op de morgen van strijd naar een heuveltop om vandaaruit de strijd te volgen. Hij strijdt niet zelf, maar heeft Jozua de opdracht gegeven om een leger te formeren. Die dag strijden de beide volken tegen elkaar en de strijd krijgt een heel eigen “twist”. **Als Mozes zijn hand opheft, dan heeft het volk van Israël de overhand; maar laat hij zijn hand zakken, dan heeft het volk van Amalek de overhand.**

De strijd duur lang, wel een hele dag! En Mozes moet hulp krijgen van Aäron en Hur om zijn handen zó te ondersteunen, dat Mozes op geen enkel moment zijn handen laat zakken en het volk van Amalek weer de overhand krijgt. En dat lukt. Die hele dag zit Mozes op een steen en ondersteunen Aaron en Hur zijn handen - onbeweeglijk blijven ze - totdat het volk van Israël de strijd wint, vgl. vers 13.

Een prachtig beeld; **deze twee mannen die de handen van Mozes ondersteunen**, zodat het volk van Israël blijvend de overhand zal hebben. Een beeld, dat eigenlijk direct **overdraagbaar is naar de actualiteit**. Een beeld, dat tot de verbeelding spreekt. Ondersteuning van de een door anderen om het doel te bereiken. Deze weken worden we uitgenodigd om hier op onze eigen wijze gehoor aan te geven. Te steunen, te bemoedigen, te bedanken, te applaudisseren, een serenade te brengen, bloemen uit te delen. Om hen, die in de frontlinies staan, aan te moedigen hun strijd tegen het coronavirus niet op te geven. Hulpverleners, die strijden in het “episch centrum”, verdienen onze dank en hulde. Zo smeedt een crisissituatie ons weer tot een natie?!

Maar ons Schriftgedeelte is nog niet af; vers 14 vertelt ons, dat de Heer Mozes de opdracht geeft om van deze strijd een verslag te laten vastleggen in een boek. Deze gewonnen strijd mag niet uit het collectief geheugen van het volk van Israël verdwijnen. En nee, geen mopjes of videoclips die op de een of andere manier moeten bijdragen aan het verwerken van deze situatie in de wereld en in ons eigen land.

Mozes en de zijnen weten wel beter. Deze overwinning hebben ze niet op eigen kracht teweeggebracht. Voor hen is het overduidelijk, **dat iemand Anders hier de hand in had.**

Uit dankbaarheid voor deze behaalde overwinning bouwt Mozes een altaar voor de Heer; Mozes noemt Hem "mijn Banier". Een banier is een veldteken. Dit zie je en volg je in de strijd; zo weet je, wie en waar jouw troepen zijn en wie de vijand is. Voor Mozes is er **maar Een die de overwinning behaald heeft** voor het volk. Niet het collectief van Israël of de sterke armen van Aäron en Hur. Ook niet het woestijnleger dat Jozua aanvoerde. **God is het, die het volk de overwinning schonk**. Ik denk, dat wij in dit bewogen jaar die Banier niet uit het oog kunnen of mogen verliezen. Zijn aanwezigheid in onze levens versterkt ons in het omgaan met al die vervreemdende situaties. En geeft ons moed en kracht om te strijden en als schoolgemeenschap deze crisis het hoofd te bieden.

Gebed voor deze dag:

Heer,

Ondersteun hen in de frontlinies met Uw kracht,
Help hen te strijden totdat de zon ondergaat;
Geef hun kracht, bemoedig hen;
Wees hun die zij helpen een steun en toeverlaat
En ontferm U over hen; bemoedig hen, troost hen en genees hen!

In Jezus Naam bidden we U dat.

Amen

Lied van de dag: Opwekking 796: De Leeuw en het Lam

Meneer Verhoef

Reageren? Graag! Een mailtje naar w.verhoef@clv.nl is voldoende.